

Passionssöndagen

Det nya förbundets försonare – Det sanna offerlammets söndag

1 Mos. 22:1-14; Hebr. 9:11-15; Joh. 8:46-59; Ps. 43:3-5

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Blod flyter på våra gator. Politiker flockas valhända runt pölarna. Media lapar i sig. Samtidigt frågar sig en hel nation hur det kunde bli så här.

Vi minns från förra söndagen: Jag såg framför mig generationer av människor, planlöst drivandes i horder; tandlösa i jakt på lättsmält sockerlösning; anemiska sökande efter varandras blod. Jag sade då att detta är det folk som vänt sig bort från Gud.

Och nu står vi frågande till vad det är som har hänt?! Det som drabbade oss är föreställningen om ”min sanning”. Det som har hänt är att till och med sanningen har blivit relativ. Därför skjuter människor på varandra i Malmö, i Stockholm och nu senast i Göteborg.

Jesus säger i dagens Evangelietext ”Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud.”¹

Vi måste prata om sanningen. Men vad är sanning? Frågar vi Nationalencyklopedin heter det att ”ett objektivet sanningsbegrepp är nödvändigt för att undvika relativism och hålla möjligheten öppen att begå misstag; utan sanning råder ingen skillnad mellan sken och verklighet.”²

Därför blir det bekvämt om alla har sin egen sanning. För det medger att ingen har fel, åtminstone inte enligt den egna uppfattningen. Med en egen uppfattning om vad som är sant har jag ingen annan att stå till svars inför än mig själv.

Men vad är sanning? Sanning är, oavsett vårt gillande eller medhåll, något absolut. Låt mig ta ett exempel: Ett ljus kan inte både brinna och vara släckt samtidigt. Antingen brinner ljuset, eller så brinner det inte.

Om ett ljus brinner är det sant att säga att det brinner. I samma sekund som ljuset slocknar, är det inte längre sant. Det är alltså inte sant att säga, om ett ljus som inte brinner, att det brinner. Antingen är något sant, eller är det inte sant. Det kan inte vara sant och falskt samtidigt.

---

¹ Joh. 8:46-47

² www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/sanning hämtad 2015-03-19

Men är sanning bara en filosofisk teori? Nej, sanningen är inte någon diffus idé. Sanningen ÄR. Och vi har, helt i enlighet med profeterna, tillgång till Sanningen.

Jag vill helt kort återkoppla igen till förra söndagen. Då pratade vi om förhållandet mellan det heliga och det världsliga och om viljan att offra sig för det heliga. Så idag möter vi, i den gammaltestamentliga läsningen, Abraham som visade sin tillit till Gud genom att vara beredd att offra Isak, sin egen son.

Med Abraham slöt Gud ett förbund om att hans avkomma skulle bli talrik som stjärnorna på himlavalvet och ärva Kanaans land och att en av hans ättlingar skulle bli till välsignelse för hela världen³. Det som krävdes av folken; alla de folk som Abraham skulle bli far till, var att Gud lyddes (lyssnades till). Det synliga tecknet på detta förbund var omskärelsen av alla pojkar.

När Gud beordrade Abraham att offra Isak var det Guds sätt att pröva Abrahams lydnad. Observera att Gud inte först beordrade Abraham att mörda sin son och sedan ångrade sig. Guds plan var hela tiden, enbart, att testa Abrahams hörsamhet; han vilja att höra till.

Gud höll sin del av det avtal han slöt med Abraham. Den utlovade ättlingen bars in i världen av en offervillig jungfru. Han kom, han som fjärran var sedd av fädrens hopp; Han som, som det sanna lammet, skulle offras av sin Fader för att – en gång för alla – hela relationen mellan mänskligheten och Gud.

Vi hörde Honom, den utlovade, då han frågade ”varför tror ni mig inte?”⁴

Och i samma Evangelium, i stycket innan det vi hörde idag, säger Jesus att "Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria."⁵ Judarna svarade att de är Abrahams barn och aldrig har varit slavar under något, så vad har de att befrias ifrån? Jesus påpekar då att de var ute efter att döda honom för att de inte förstod hans ord. "Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar. Men nu vill ni döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så handlade inte Abraham. [...] Varför förstår ni inte vad jag säger? Därför att ni inte kan lyssna till mitt ord. Ni har djävulen till er fader. Och vad er fader har begär till, det vill ni göra. Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på sanningens sida, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader. Men mig tror ni inte, därför att jag säger er sanningen."⁶

Nej, sanningen är inte en diffus idé. Sanningen ÄR och vi har nu, genom det nya förbundet, tillgång till Sanningen. Och det är inte enbart så att Kristus Jesus *säger* sanningen. Han *är* Sanningen. ”Jag är vägen, sanningen och livet”⁷ säger Frälsaren.

---

³ 1. Mos 18:18

⁴ Joh. 8:46b

⁵ Joh. 8:31-32

⁶ Joh. 8:39-45

⁷ Joh. 14:6a

Vi går nu in i Passionstiden; Jesu lidande. Han står mitt för oss alla och han ser vad som sker i världen. Han hörde skotten i Göteborg, hör varje hjärtas bön; den bön vars ord idag är okända; den bön vi med Davids ord sjöng: ”Varför är du så bedrövad, min själ, och varför så orolig i mig?”⁸ Han slår ut med armarna och frågar ”varför tror ni mig inte?”⁹ Varför har ni inte gjort som Abraham och lyssnat? Han vet svaret och Han vet att det är Hans; Kristi blod som måste rinna, att det är det nya förbundet; att det är Sanningens blod som skall rädda, återlösa och hela.

Systrar och bröder, kommer ni ihåg vad uppslagsverket säger avseende sanningen? Jo, att ”utan sanning råder ingen skillnad mellan sken och verklighet.”¹⁰ Det är bara i ljuset av Sanningen vi kan se vad som är. Jesus sade: ”Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.”¹¹

Jesus Kristus är den sanning och det ljus som sändes till oss¹² och som sonade de överträdelser som begicks i det gamla förbundet. Tack vare Kristi offer ligger vägen; Sanningens väg, öppen till Gud Fadern. Därför måste vi, vare sig vi tycker om det eller ej, ta Jesu ord om att ”ingen kommer till Fadern utom genom mig”¹³ på allvar.

Och så, när vi nu handfallet åser världens dårskap och undrar hur det kunde bli såhär, så har vi, var och en, att svara på frågan ”varför tror ni mig inte?”

Han, Jesus Kristus, föddes som människa för att offras så att människan skall kunna sitta bredvid Abraham och alla heliga vid Lammets bröllopsmåltid i evigheten.

---

⁸ Ps. 43:5a

⁹ Joh. 8:46b

¹⁰ www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/sanning hämtad 2015-03-19

¹¹ Joh. 8:12

¹² Jfr Ps. 43:3

¹³ Joh. 14:6b